

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe UE oraz przepisy służące ich wykonaniu, w szczególności przepisy Rozporządzenia 139/2004/WE⁽¹⁾, poprzez zaniechanie przeprowadzenia pełnej oceny skutków koncentracji niekorzystnych z punktu widzenia konkurencji.
2. Zarzut drugi dotyczący stwierdzenia, że Komisja błędnie oceniła skutki koncentracji w odniesieniu do możliwości świadczenia usług pasażerskiego transportu lotniczego z oraz do określonych lotnisk, dopuszczając się tym samym poważnego i oczywistego błędu w ocenie koncentracji. Prawidłowo przeprowadzone badanie analityczne koncentracji prowadzić powinno do wniosku, że jej przeprowadzenie wywrze szereg negatywnych skutków dla konkurencji, w tym wywrze negatywniejsze skutki na konkurencję niż brak koncentracji w scenariuszu alternatywnym.
3. Zarzut trzeci dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła „Wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw” poprzez zaniechanie badania, czy wzrost efektywności wywołany koncentracją przeciwdziała jej negatywnym skutkom dla konkurencji.
4. Zarzut czwarty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe oraz przepisy służące ich wykonaniu poprzez zaniechanie nałożenia na easyJet zobowiązań pozwalających na uniknięcie istotnego zakłócenia skutecznej konkurencji przez koncentrację.
5. Zarzut piąty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe oraz przepisy służące ich wykonaniu poprzez zaniechanie oceny wpływu koncentracji na rynek wewnętrzny w kontekście udzielonej uprzednio Air Berlin pomocy publicznej w postaci pożyczki RFN w wysokości 150 mln EUR z dnia 15 sierpnia 2017 r. Została ona zatwierdzona przez Komisję w drodze decyzji Komisji z dnia 4 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia pomocy publicznej udzielonej na rzecz Air Berlin przez Republikę Federalną Niemiec, C(2017) 6080 final.
6. Zarzut szósty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła art. 296 TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie decyzji KE wyrażające się m.in. w braku pełnej analizy stanu faktycznego sprawy, pominięcie szeregu elementów niezbędnych do rzetelnej weryfikacji pełnego wpływu Transakcji na konkurencję oraz zaniechanie dokonania oceny wpływu koncentracji na rynek wewnętrzny w kontekście udzielonej uprzednio Air Berlin pomocy publicznej i brak uzasadnienia stanowiącego podstawę takiego zaniechania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Benavides Torres / Rada

(Sprawa T-245/18)

(2018/C 200/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antonio José Benavides Torres (Wenezuela) (przedstawiciele: adwokaci L. Giuliano i F. Di Gianni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/90 z dnia 22 stycznia 2018 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/88 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli w zakresie, w jakim ich przepisy dotyczą strony skarżącej; i
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada naruszyła zasadę dobrej administracji, a także naruszyła przysługujące skarżącemu prawo do obrony i skutecznej ochrony sądowej, nie udzielając mu w rozsądnym terminie dostępu do dowodów rzekomo wspierających umieszczenie go w wykazie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdyż nie wykazała, że skarżący w charakterze generalnego dowódcy Boliwariańskiej Gwardii Narodowej jest odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, których jakoby dopuściła się Boliwariańska Gwardia Narodowa, oraz że podważał praworządność w Wenezueli.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Moreno Pérez / Rada**(Sprawa T-246/18)**

(2018/C 200/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Maikel José Moreno Pérez (Wenezuela) (przedstawiciele: adwokaci L. Giuliano i F. Di Gianni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/90 z dnia 22 stycznia 2018 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/88 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę zasady dobrej administracji i przysługujących skarżącemu prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej poprzez nieudzielenie mu w rozsądnym terminie dostępu do dowodów rzekomo uzasadniających umieszczenie jego nazwiska w wykazie.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie, ponieważ nie wykazała ona, że przy sprawowaniu funkcji prezesa i byłego wiceprezesa sądu najwyższego w Wenezueli skarżący wspierał i ułatwiał działania i prowadzone polityki rządu, które naruszają demokrację i państwo prawa w Wenezueli, ani że jest on odpowiedzialny za działania i oświadczenia skutkujące przywłaszczeniem władzy w zgromadzeniu narodowym.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Lucena Ramírez / Rada**(Sprawa T-247/18)**

(2018/C 200/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Tibisay Lucena Ramírez (Wenezuela) (przedstawiciele: adwokaci L. Giuliano i F. Di Gianni)